

KRETINGOS RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS DIREKTORIUS

ĮSAKYMAS

DĖL KRETINGOS RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS DIREKTORIAUS 2013 M. RUGSĖJO 6 D. ĮSAKYMO NR. A1-713 „DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO KRETINGOS RAJONE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO

2019 m. lapkričio 29 d. Nr. A1-1050

Kretinga

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 18 straipsnio 1 dalimi, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto veterinarijos tarnybos (toliau – VMVT) direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ ir atsižvelgdama į Darbo grupės dėl gyvūnų laikymo Kretingos rajone taisyklių pakeitimo 2019 m. rugsėjo 13 d. posėdžio protokolą Nr. D8-1930:

1. P a k e i ė i u Gyvūnų laikymo Kretingos rajone taisykles, patvirtintas Kretingos rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. rugsėjo 6 d. įsakymu Nr. A1-713 „Dėl gyvūnų laikymo Kretingos rajone taisyklių patvirtinimo“, ir išdėstau jas nauja redakcija (pridedama).

2. Teisės aktą skelbti Teisės aktų registre (TAR) ir savivaldybės interneto svetainėje.

3. Šis įsakymas gali būti skundžiamas Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyriui (H. Manto g. 37, Klaipėdoje) arba Regionų apygardos administracinio teismo Klaipėdos rūmams (Galinio Pylimo g. 9, Klaipėdoje) per vieną mėnesį nuo šio įsakymo paskelbimo arba įteikimo suinteresuotam asmeniui dienos.

Administracijos direktorė

Jolanta Girdvainė

PATVIRTINTA

Kretingos rajono savivaldybės administracijos
direktoriaus 2013 m. rugsėjo 6 d. įsakymu

Nr. A1-713

(Kretingos rajono savivaldybės administracijos
direktoriaus 2019 m. lapkričio 29 d. įsakymo
Nr. A1-1050 redakcija)

GYVŪNŲ LAIKYMO KRETINGOS RAJONE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Kretingos rajone taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir bepriziūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Kretingos rajono savivaldybės gyvenamosiose vietovėse.

2. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo ir šių Taisyklių nuostatomis.

3. Apraše vartojamos sąvokos:

Bepriežiūris gyvūnas – gyvūno laikytojo neprižiūrimas gyvūnas, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

Bešeimininkis gyvūnas – gyvūnas, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvūnas – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis.

Gyvūnų apsauga – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

Gyvūnų gerovė – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

Gyvūnas augintinis – gyvūnas, laikomas estetiniams ir bendravimo poreikiams tenkinti.

Gyvūno augintinio ženklavimas – gyvūno augintinio žymėjimas išoriniu ženklu, tatuiruote ar mikroschema.

Gyvūnų globėjas – fizinis arba juridinis asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis bepriziūrių ir bešeimininkių gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa.

Gyvūno laikymas – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūno laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūno savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – savivaldybės teritorijos gyvenamojoje vietovėje nustatyta vieta su arba be įrenginių gyvūnams vedžioti, išleisti palakstyti ar pažaisti.

Laukinis gyvūnas – laisvėje gyvenantis arba nelaisvėje laikomas laukinio gyvūno rūšies bet kurios biologinio vystymosi stadijos individas.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Uždara žemės valda – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora su vartais.

Viešoji vieta – aikštė, parkas, skveras, paplūdimys, daugiabučio namo kiemas, valstybės ir savivaldybės institucijos, švietimo, socialinių paslaugų, sveikatos priežiūros, prekybos, viešojo maitinimo, apgyvendinimo, poilsio ir pramogų organizavimo ir kitas paslaugas teikianti įstaiga, taip pat teritorija, statinys ar patalpa, kuriuose asmenys gali laisvai lankytis.

Žemės valda – nuosavybės teise valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

4. Kitos Taisyklėse artojamoms sąvokoms suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir kituose teisės aktuose.

II. GYVŪNO LAIKYTOJO PAREIGOS

5. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, turi:

5.1. užtikrinti, kad šunys, katės, šeškai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patvirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu, ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

5.2. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige, ar kita užkrečiamąją ligą gyvūną Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Kretingos valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai arba privačiam veterinarijos gydytojui;

5.3. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atviruose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

5.4. užtikrinti, kad viešojoje vietoje jų vedami, nešami ar kitaip naudojami gyvūnai nekels grėsmės kitiems asmenims, gyvūnams, jų sveikatai, gyvybei ir asmenų, valstybės ar savivaldybių turtui;

5.5. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

5.6. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33);

5.7. apie gyvūno dingimą pranešti seniūnijos seniūnui ir gyvūnų globėjui, vykdančiam bepraežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą bei laikinąją globą Kretingos rajone, bei viešai paskelbti.

III. DRAUDŽIAMIEI VEIKSMAI

6. Asmenims, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų draudžiamų veiksmų, draudžiama:

6.1. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip

8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

6.2. vedžioti gyvūnus mokyklų, sveikatos priežiūros įstaigų, ikimokyklinių įstaigų teritorijose, vaikų žaidimo aikštelėse, sporto aikštynuose, stadionuose, maudymuisi skirtose teritorijose, kapinėse;

6.3. leisti gyvūnams laisvai bėgioti viešose vietose (gatvėse, parkuose, skveruose, prie gyvenamųjų namų, prie parduotuvių), išskyrus specialiai gyvūnams įrengtas aikšteles;

6.4. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro (lesalo) ar skysčių;

6.5. išleisti vienus šunis ir kates į laiptines, kiemus ir kitas bendro naudojimo vietas;

6.6. laikyti gyvūnus maisto produktų gamybos ir prekybos įmonėse, viešojo maitinimo įstaigose, daugiabučių namų bendro naudojimo patalpose;

6.7. prekiauti gyvūnais nenumatytose tam vietose ar nesilaikant Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintų prekybos taisyklių;

6.8. laikyti bei ganyti ūkinės paskirties gyvūnus bei kaupti mėšlą daugiabučių namų gyvenamosiose patalpose, sandėliukuose, rūsiuose, bendrojo naudojimo koridoriuose ir bendrosios paskirties teritorijose (skveruose, parkuose, pakelėse, miesto miškuose ir kitose);

6.9. pririšti ūkinės paskirties gyvulius šalia kelio taip, kad jie trukdytų eismui;

6.10. gyvūnų priežiūrai imti smėlį iš vaikų žaidimo smėlio dėžių bei į jas pilti smėlį su gyvūnų ekskrementais, leisti gyvūnams tuštintis vaikams žaisti skirtose smėlio dėžėse.

IV. BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYMOUI IR PRIEŽIŪRAI

7. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.

8. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.

9. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugotini nuo nepalankių oro sąlygų.

10. Laikant gyvūnus pastatuose, juose turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams miegoti ar pakreikta tinkamų pakratų.

11. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

12. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

13. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

14. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

15. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

16. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

17. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

18. Gyvūnų laikymo vietos, ypač aptvarų, voljerų, įrengimui naudojamos medžiagos, laikymui ir priežiūrai naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos

gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

19. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ patvirtinimo“ nuostatomis.

20. Balandžiai gali būti laikomi tik nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomame žemės sklype tam tikslui pritaikytose patalpose turint raštišką besiribojančių kaimyninių sklypų pilnamečių asmenų sutikimą. Draudžiama juos laikyti daugiabučių gyvenamųjų namų balkonuose ir kiemuose.

V. SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMOUI

21. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu.

22. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

23. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

24. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

24.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) bėpriežiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

24.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

24.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

24.4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti;

24.5. ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 „Dėl Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašo patvirtinimo“.

25. Kretingos mieste ūkinės paskirties gyvūnai gali būti laikomi savininkų nuosavose uždaroje teritorijose tik specialiai ūkinių gyvūnų laikymui pastatytuose ūkiniuose pastatuose.

26. Kretingos rajone, išskyrus miestą, ūkinės paskirties gyvūnai gali būti ganomi tik nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomose teritorijose.

27. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

28. Bičių laikytojas turi laikytis Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu.

29. Bičių laikytojai turi laikytis Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų nuostatų ir vykdyti jų veiklą kontroliuojančio Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinio padalinio nurodymus, kai likviduojamas bičių užkrečiamosios ligos židinis, bei užtikrinti, kad bites prižiūrėtų ir bičių produktus tvarkytų pakankamas skaičius bitininkų.

30. Bičių laikytojas turi suženklinti visus bityne esančius avilius, nurodant ant jų avilio numerį. Prie įėjimo į žemės valdos, esančios savivaldybių gyvenamosiose vietovėse, teritoriją, kurioje nuolat ar laikinai laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis

kaip 20 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“, ant kurio ar prie jo turi būti nurodytas bičių laikytojo telefono numeris ir elektroninis paštas.

31. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 6 ir 7 punktuose.

32. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

32.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

32.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

33. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro įsakymu.

34. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

35. Bitynų valstybinę veterinarinę kontrolę atlieka Valstybinės maisto veterinarinės tarnybos teritoriniai padaliniai.

VI. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

36. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name, kur gyvena kelios šeimos, leidžiama laikyti gyvūnus tik turint raštišką visų jame gyvenančių pilnamečių asmenų sutikimą; kelių bendraturčių valdomame žemės sklype leidžiama laikyti gyvūnus tik turint raštišką visų bendrasavininkų sutikimą.

37. Iš buto į laiptinę, koridorių ir kitas bendro naudojimo patalpas šunis būtina vesti su pavadėliu, jei būtina su antsnukiu.

38. Gyvūną vežti liftu galima tik tada, jei tam neprieštarauja žmonės, esantys lifte.

39. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu, nustatyta tvarka.

40. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų išsokti ar kitu būdu pabėgti.

41. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

42. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdos angą uždengti, kad į būdą nepatektų krituliai.

43. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti.

44. Sarginiai šunys įstaigų, organizacijų teritorijose, automobilių stovėjimo aikštelėse, kituose objektuose turi būti laikomi pririšti ne arčiau kaip 15 m nuo gyvenamųjų namų, palaidi tik aptvortoje teritorijoje, užtikrinant, kad šunys negalėtų išsokti ir pabėgti.

45. Šunis rekomenduojama vedžioti savivaldybės administracijos įrengtose gyvūnų vedžiojimo

aikštelėse, jei jos yra, kitais atvejais – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose.

46. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti jų šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus. Pavojingi, koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu, o kiti viešojoje vietoje, ar bendro naudojimo patalpose vedami laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo.

47. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nepasiektų ir nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Šunų laikytojai, vaikščiodami su savo gyvūnais augintiniais viešojoje vietoje, įskaitant gatves, neturi leisti jiems šlapintis ant pastatų, laikinų statinių, skulptūrų, aplinkos meno kūrinių, tuštintis ir šlapintis gėlynuose.

48. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2017 m. sausio 20 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 2017/160 (OL 2017 L 27, p. 1), laikytojai turi turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas teisėtas tokių gyvūnų įsigijimas.

VII. GYVŪNŲ VEDŽIOJIMO AIKŠTELIŲ ĮRENGIMAS IR PRIEŽIŪRA

49. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės gali būti įrengiamos teisės aktų nustatyta tvarka bendrojo naudojimo želdynuose, miško parkų pakraščiuose, neužstatytuose ir tam tinkamuose žemės plotuose. Šios aikštelės skirtos gyvūnams vedžioti, dresuoti, laisvai lakstyti.

50. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“.

51. Vietos, kuriose draudžiama vedžioti gyvūnus, turi būti pažymėtos ženklu. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas.

52. Gyvūnų vedžiojimo aikštelėse turi būti: urnos šiukšlėms, suolai, dėžės su smėlio atsargomis bei sandariai uždaromos talpos gyvūnų ekskrementams supilti.

53. Aikštelės turi būti prižiūrimos laikantis sanitarinių higienos reikalavimų ir teritorijų priežiūros taisyklių. Tamsiu paros metu apšviestos.

54. Aikštelės, smėlio dėžės (duobės), urnos ekskrementams turi būti dezinfekuojamos.

55. Už aikštelių įrengimą atsako ir jų priežiūrą vykdo Kretingos rajono savivaldybės administracijos seniūnijų seniūnai.

56. Daugiabučio namo bendrijos, administratoriaus ar jungtinės veiklos (partnerystės) sprendimu savivaldybės priskirtoje prižiūrėti namo teritorijoje gali būti skirta kiemų teritorijos dalis gyvūnams vedžioti (fiziologiniams poreikiams tenkinti). Už paskirtos teritorijos tvarką ir švarą atsakinga bendrija. Skirtoje aikštelėje turi būti urna kačių, šunų ekskrementams išmesti. Aikštelės ir ekskrementų urnos turi būti dezinfekuojamos ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį.

VIII. BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

57. Jeigu viešojoje vietoje šalia gyvūno nėra šeimininko, gyvūnas laikomas be priežiūros.

58. Bepriežiurių ir bešeimininkų gyvūnų gaudymą, laikinąją globą, be priežiūros grąžinimą savininkams Kretingos rajono savivaldybėje organizuoja Savivaldybės administracijos direktoriaus įgalioti asmenys – seniūnai. Darbus atlieka Viešųjų pirkimo įstatymo nustatyta tvarka parinktas gyvūnų globėjas.

59. Bepriežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymu, globa, karantinavimu, numarinimu bei naminių atiduodamų gyvūnų surinkimu gali užsiimti fiziniai ar juridiniai asmenys, turintys licencijas šiai veiklai.

60. Gyvūnų globėjai turi laikytis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnyje nurodytų ir kitų gyvūnų gerovę ir sveikatą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

61. Gyvūnų globėjų paslaugų kokybės kontrolę atlieka Kretingos rajono savivaldybės administracijos Vietinio ūkio ir turto valdymo skyriaus vyriausiasis specialistas.

62. Draudžiama naikinti beprižiūrius ir bešeimininkius gyvūnus jų nesugavus, naudojant šaunamąjį ginklą, kuokas ir kitą brutalią įrangą, išskyrus atvejus, kai gyvūnas tiesiogiai kelia grėsmę žmogui ir kitaip jo neįmanoma sutramdyti bei esant epizootijos pavojui, bet tik laikantis veterinarinių sanitarijos reikalavimų.

63. Pagautas gyvūnas (šuo ar katė), kurio savininką įmanoma identifikuoti (gyvūnas turi antkaklį, tatuiruotę ir pan.), grąžinamas gyvūno savininkui. Kai gyvūno savininko identifikuoti neįmanoma, asmuo, sulaikęs beprižiūrį ar bešeimininkį gyvūną, per 3 dienas apie beprižiūrio ar bešeimininkio gyvūno sulaikymą privalo informuoti policiją arba seniūnijų seniūnus.

64. Kai pagaunamas šuo ar katė, kurio savininko identifikuoti neįmanoma, pagautasis gyvūnas laikomas dešimt parų. Jei per tą laikotarpį neatsiranda savininkas ar asmuo, norintis priglausti gyvūną, įstaiga, su kuria yra sudaryta sutartis, tampa gyvūno savininke.

65. Draudžiama beprižiūrius ir bešeimininkius gyvūnus naudoti tyrimo ir mokymo tikslams.

66. Draudžiama beprižiūrius ir bešeimininkius gyvūnus laikyti, šerti (išskyrus Savivaldybės administracijos patvirtintose šėrimo vietose), leisti veistis įstaigų, organizacijų, visų nuosavybės formų bei paskirties įmonių patalpose ir kiemuose, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, kiemuose, garažuose ar jų teritorijose.

67. Už neleistiną beprižiūrių ir bešeimininkių gyvūnų laikymą (veisimą) patalpose (rūsiuose, laiptinėse ir kt.), kiemuose, garažuose ar jų teritorijose atsako ir benamių gyvūnų surinkimo, aplinkos kenksmingumo pašalinimo (deratizacijos, dezinfekcijos, dezinfekcijos) išlaidas apmoka fiziniai ir juridiniai asmenys, kurių patalpose, teritorijose benamiai gyvūnai laikomi ir veisiami.

68. Kretingos rajono savivaldybės administracija, įgyvendindama bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą, įrengia bešeimininkių kačių šėrimo vietas. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti parenkamos nuošaliau nuo gyvenamųjų ar visuomeninių pastatų, kad bešeimininkės katės galėtų netrikdomos paėsti. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti pažymėtos aiškiai matomu, ne mažesniu kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklu su užrašu, pvz., „Savivaldybės patvirtinta bešeimininkių kačių šėrimo vieta Nr. ...“.

69. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik Kretingos rajono savivaldybės administracijos nustatytose vietose, kuriose gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkių kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

70. Benamės katės šeriamos turint tikslą jas sugauti ir atlikti kitus veiksmus, susijusius su kačių populiacijos mažinimu. Draudžiama šerti benames kates, jei tai nesusiję su jų populiacijos mažinimu.

71. Gaudant benames kates, draudžiamas kenksmingas elgesys su gyvūnais, turi būti užtikrinta, kad katė patirs kiek įmanomą mažesnę stresą ir nebus padaryta žalos jos sveikatai.

72. Sugautos benamės katės turi būti skiepijamos, sterilizuojamos laikantis nustatytos skiepijimo ir sterilizavimo metodikos, siekiant išvengti žalos gyvūnui. Benames kates sterilizuoti gali tik licenciją turintis veterinarinis gydytojas. Paskiepyta ir sterilizuota katė prieš paleidimą gali būti pažymėta nukerpant vienos ausies trečdalį kaušelio.

73. Paskiepytas ir sterilizuotas kates asmenys paleidžia toje pačioje vietoje, kurioje jos buvo sugautos. Asmenys, atliekantys benamių kačių populiacijos mažinimą, privalo kaupti ir saugoti duomenis apie paskiepytas ir sterilizuotas kates. Šią informaciją jie privalo pateikti suinteresuotoms institucijoms pagal jų prašymus.

74. Gyvūnų globėjas, kuris rūpinasi benamių gyvūnų gaudymu, negali gaudyti sterilizuotų ir pažymėtų benamių kačių, o jei tokias kates pagauna, privalo nedelsdamas jas paleisti.

IX. PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

75. Renginių su gyvūnais (parodų, sporto varžybų, rungtynių, mugių, aukcionų, cirko vaidinimų ar programų, konkursų, filmų, laidų, reklamų ar kitų viešųjų renginių, kuriuose naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų) organizatoriai turi laikytis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2018 m. kovo 28 d. įsakymo Nr. B1-286 „Dėl Pranešimo apie renginį (-ius) su gyvūnais formos patvirtinimo“ reikalavimų.

76. Bendruosius reikalavimus renginių su gyvūnais organizavimui, sveikatos reikalavimus gyvūnams, naudojamiems renginiams su gyvūnais, reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams ir kitiems renginiams naudojamiems gyvūnams, patvirtinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu.

77. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo raštu informuoti Kretingos rajono savivaldybės administraciją.

78. Kretingos rajono savivaldybės administracijos struktūrinis padalinys, atsakingas už leidimų organizuoti renginius išdavimą, informuoja Kretingos valstybinę maisto veterinarijos tarnybą apie savivaldybės teritorijoje numatomus renginius su gyvūnais.

X. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ IR KITŲ GYVŪNŲ GAIŠENŲ TVARKYMAS

79. Gyvūnų augintinių gaišenos turi būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais.

80. Už gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymą atsakingas teritorijos, kurioje rasta gaišena, savininkas. Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti užkastos gyvūno augintinio laikytojo privačioje valdoje arba įgaliotos institucijos nustatyta tvarka įteisintoje teritorijoje. Kasant gaišeną gyvūno augintinio laikytojo privačioje valdoje turi būti parenkama atokesnė vieta nuo pastatų, vandens telkinių ir ten, kur nėra paviršinių gruntinių vandenų. Kretingos rajono vietinės reikšmės keliuose bei viešosiose vietose gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymą organizuoja seniūnijos ir įstaigos su kuriomis yra sudaryta sutartis dėl bepriežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymo, laikinosios globos, bepriežiūrių gyvūnų grąžinimo savininkams, gaišenų tvarkymo ir pan.

81. Gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymu gali užsiimti fiziniai ar juridiniai asmenys, turintys licencijas šiai veiklai.

82. Gyvūnų gaišenų tvarkymo paslaugų kokybės kontrolę atlieka Kretingos rajono savivaldybės administracijos Vietinio ūkio ir turto valdymo skyriaus vyriausiasis specialistas.

83. Jei gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų savininką įmanoma identifikuoti (gyvūnas turi antkaklį, tatuiruotę ir pan.), įmonės vykdančios gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymą, darbuotojas privalo pranešti gyvūno savininkui. Savininkai privalo įstatymų nustatyta tvarka atlyginti visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymu. Jei nesutinkama atlyginti žalą, išlaidos išieškomos Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka. Gyvūnui nugaišus dėl nežinomų priežasčių, būtina išsaugoti gaišeną ir pranešti teritorinei maisto ir veterinarijos tarnybai.

XI. LAUKINIŲ GYVŪNŲ GAUDYMAS IR LAIKYMAS

84. Juridiniai ir fiziniai asmenys gali gaudyti, laikyti ir jaukinti laukinius gyvūnus tik gavę Aplinkos ministerijos leidimą ir laikydamiesi Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatymo reikalavimų.

85. Sužeisti, rasti ar į asmenims priklausančią teritoriją patekę laukiniai gyvūnai privalo būti apžiūrėti veterinarijos gydytojo. Veterinarijos gydytojas įvertina gyvūno būklę, nesant jokių sveikatos sutrikimų, gyvūnas paleidžiamas į laisvę, prireikus – paliekamas gydyti, ir tik visiškai išgydytas saugiai paleidžiamas į laisvę.

86. Asmenys, pastebėję į Kretingos rajono miestus ir miestelius, kaimo gyvenamąsias vietas atklydusį laukinį žvėrį, privalo apie jį pranešti Klaipėdos regiono aplinkos apsaugos departamento Kretingos aplinkos apsaugos agentūrai, kuri nedelsdama imasi veiksmų, kad laukinį žvėrį sugautų ir grąžintų į natūralią aplinką.

87. Atsitiktinai patekę nelaisvėn laukiniai gyvūnai turi būti grąžinti į laisvę, o jeigu to padaryti negalima, – globojami pagal Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisyklių ir šių taisyklių reikalavimus.

XII. VETERINARINIAI REIKALAVIMAI

88. Visi gyvūnai turi būti tiriami dėl infekcinių susirgimų, skiepijami nuo užkrečiamųjų ligų, vadovaujantis veterinariniais reikalavimais kiekvienai gyvūnų rūšiai.

89. Šunys, katės, šeškai ir pasiutligei imlūs gyvūnai, kurie gali turėti kontaktą su žmonėmis ir potencialiai jiems kelti pavojų, dėl pasiutligės turi būti vakcinuojami nuo pasiutligės ne rečiau kaip vieną kartą kas 12 mėnesių, jeigu kitaip nenurodyta vakcinos gamintojo instrukcijoje. Šunims ir katėms nuo 3 mėnesių amžiaus privaloma vakcinacija nuo pasiutligės. Rekomenduojama šunis ir šeškus kasmet vakcinuoti nuo maro, infekcinio hepatito, parvovirusinio enterito, leptospirozės, kvėpavimo ligų, sukeliamų šunų paragripo virusų. Rekomenduojama kates kasmet vakcinuoti nuo plaučių panleukopenijos, kalicivirozės, virusinio rinotracheito. Gyvūno savininkas privalo turėti bei įgaliotam pareigūnui pareikalavus pateikti gyvūno vakcinavimo pažymėjimą.

90. Jei į gydymosi įstaigą kreipėsi apkandžioti ar apdraskyti gyvūnų žmonės, gydymo įstaiga nedelsdama turi pranešti Nacionalinio sveikatos centro prie Sveikatos apsaugos ministerijos Klaipėdos departamento Kretingos skyriui. Gyvūnų karantino sąlygas nustato Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba.

91. Gydyti gyvūnus turi teisę tik veterinarijos gydytojai. Gyvūnui susirgus, savininkas privalo kreiptis į veterinarijos gydytoją, kad būtų paskirtas reikiamas gydymas.

92. Prekiauti naminiais, ūkinės paskirties ir dekoratyviniais gyvūnais galima tik specializuotose parduotuvėse, turgavietėse (kurių vidaus tvarkos taisyklėse tai numatyta) ir kitose vietose, laikantis Valstybinės maisto ir veterinarinės tarnybos direktoriaus patvirtintų Prekybos naminiais gyvūnais taisyklių reikalavimų. Prekiauti pavojingų veislių šunimis galima tik tai specializuotose tokių šunų veislynuose ir turint Savivaldybės administracijos direktoriaus nustatytą tvarką išduotą leidimą.

93. Gyvūnų parodos, varžybos gali būti rengiamos tik gavus teritorinės maisto ir veterinarijos tarnybos raštišką leidimą.

94. Skersti ūkinės paskirties gyvūnus ne savo reikmėms leidžiama tik skerdyklose.

XIII. GYVŪNŲ REGISTRAVIMAS IR ŽENKLINIMAS

95. Ūkinės paskirties gyvūnų registravimas ir identifikavimas turi būti vykdomas laikantis gyvulių registravimo ir identifikavimo taisyklių, kurias tvirtina Žemės ūkio ministerija kartu su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba.

96. Kiekvienas gyvūno augintinio savininkas, laikytojas (veisėjas, globėjas, prekiautojas) atsako už perduodamų (dovanojamų, parduodamų, atiduodamų ar kitaip perleidžiamų) šunų, kačių, šėškų paženklimą mikroschema. Perduodamo ar numatomo perduoti gyvūno augintinio savininkas privalo kreiptis į veterinarijos paslaugų teikėją dėl perduodamų šunų, kačių ir šėškų, taip pat šių gyvūnų jauniklių ženklavimo mikroschema ne vėliau kaip iki šuns, katės ar šėško perdavimo kitam savininkui. Kiti gyvūnai augintiniai gali būti ženklinami mikroschemomis ir registruojami Gyvūnų augintinių registre jų savininkų pageidavimu.

XIV. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

97. Šių Taisyklių kontrolę pagal savo kompetenciją vykdo Kretingos rajono savivaldybės administracijos Civilinės saugos ir viešosios tvarkos skyriaus vyriausiasis specialistas, Vietinio ūkio ir turto skyriaus vyriausiasis specialistas, policijos pareigūnai, aplinkos apsaugos departamento pareigūnai, seniūnijų seniūnai, valstybinės veterinarijos priežiūros pareigūnai.

98. Asmenys, pažeidę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

99. Gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsdamas turi pranešti Kretingos valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

100. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir be priežiūros gyvūnus ir apie jiems žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

101. Gyvūnų savininkai privalo įstatymų nustatyta tvarka atlyginti visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų padaryta žala žmonių sveikatai, jų ir valstybės turtui. Žala atlyginama Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

102. Iš savininkų, nevykdančių gyvūnų globos ir apsaugos reikalavimų, teismo sprendimu gyvūnai gali būti Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka paimti skersti, parduoti, perduoti kitam savininkui ar numarinti.

103. Draudžiama laikyti gyvūnus asmenims, įstatymų nustatyta tvarka pripažintiems neveiksniais šioje srityje. Asmenys, kurių veiksnumas šioje srityje apribotas, gali įsigyti, laikyti gyvūnus tik turėdami rūpintojo sutikimą.

104. Šių Taisyklių vykdymą kontroliuojantys pareigūnai turi teisę:

104.1. įeiti į gyvenamąsias ir kitas patalpas, tvartus, teritorijas, kur laikomi gyvūnai tik gavus savininko sutikimą arba teismo leidimą;

104.2. reikalauti iš savininkų būtinų dokumentų, informacijos ir paaiškinimų gyvūno apsaugos klausimais;

104.3. įteikti apylinkės teismui ieškininį pareiškimą, jei dėl savininko kaltės gyvūnui (gyvūnams) gresia neišvengiama žūtis nuo bado, troškulio, žemos ar aukštos temperatūros ar kitų nuo gyvūno savininko priklausančių aplinkybių.

105. Iš gyvūnų savininkų ar laikytojų, kurie kankina gyvūnus, žiauriai su jais elgiasi, teismo sprendimu gyvūnai gali būti konfiskuojami Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

106. Kol teismas priims sprendimą ar įsiteisės teismo sprendimas dėl gyvūno konfiskavimo, seniūnijos seniūnas, dalyvaujant Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos veterinarijos gydytojui ir policijos pareigūnui, jeigu būtina užtikrinti viešąją tvarką, turi paimti tokį gyvūną ir perduoti jį gyvūnų globėjui su kuriuo Savivaldybės administracija yra sudariusi sutartį. Siekiant nutraukti gyvūnų kančias, iš gyvūno savininko ar laikytojo paimtas suluošintas ar sunkiai sergantis gyvūnas, neprašant gyvūno savininko ar laikytojo sutikimo, veterinarijos gydytojo sprendimu gali būti nugaišinamas. Gyvūno laikinosios globos, gydymo, laikymo, nugaišinimo ar gaišenos tvarkymo išlaidas atlygina gyvūno savininkas ar laikytojas. Kilus ginčui dėl šių išlaidų atlyginimo ar jų

dydžio nustatymo, jis sprendžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka teisme.
